

съмъ назначенъ командиръ на авангарда, въ когото влѣзъ 1 та и 2 та дружини и че на мястото на 2 та друга била турната 10 та, подъ команда на Доршпрунга. Едните 3 та, 4 та, 5 та и 6 та, които оставатъ на мястото си, съставляватъ резервъ на Скобелевата колонна, подъ команда на графа Толстой. Тъй като недоразумението, всъщност на които командира на 4 та дружина искаше отчленението си, се утвърдило, то, по заповѣдта на генерала, телеграмма, съ която извѣстявамъ графа Тизенгауза, че той остава на старото си място; въобразвамъ си възможната досада!

Цѣлата вечеръ се стѣгахъ за дългото пѫтуване. Увѣдомътъ, за щастливото свършване на боя, не ме оставаше една минута.

24-ИЙ ДЕКЕМВРИЙ.

Когато 10 та дружина смѣни 2 та, то последната е водиха въ селото Люганици, дѣто да стои до когато и е рѣдъ за въ пѫтъ. Разстоянието до Топлишъ, както Стоманеци, тъй и отъ Люганица, е почти еднакво; всъщност на това, заповѣда се и на двѣтѣ дружини да напатъ едноврѣменно и сете, като се съединятъ въ Топлишката долина, да продължаватъ пѫтя си подъ моето общачалство.

Азъ излѣзохъ прѣдъ първата дружина и тъкмо къмъ часа е, притеглихъ до Баевци; до тукъ загубихме много сънници, тъй като отъ Стоманеци напатъ хората трѣбаше да крепятъ едвамъ едвамъ единъ слѣдъ другъ изъ тѣсните и склонни пѫтеки, отъ които една неосторожна крачка на или на дѣсно — и човѣкъ потъжва до поясъ въ пѫтъ; за нѣше пѫтъ щастие, врѣмето бѣше ясно. Когато пътната се събра въ назначения пунктъ, то азъ се отъ изпървенъ при началника на щаба, а сете при генерала, който ми заповѣда да продължавамъ движението къмъ Топлишъ, кѫдето се вѣчъ намираше генералъ Скобелевъ съ една частъ отъ дивизията си. Генералъ Столѣтовъ искаше